

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Milana Lipovského na neverejnom zasadnutí konanom 13. júna 2012 v trestnej veci obvineného **R. B. pre zločin lúpeže spolupáchateľstvom** podľa § 20, § 188 ods. 1 Tr. zák. a iné, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 3T 140/2009, o dovolaní, ktoré podal obvinený R. B., zastúpený obhajcom JUDr. D. K., advokátom v Novom Meste nad Váhom, proti rozsudku Okresného súdu Trenčín z 5. marca 2010, sp. zn. 3T 140/2009, a uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 10. júna 2010, sp. zn. 3To 51/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného R. B. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 5. marca 2010, sp. zn. 3T 140/2009, bol obvinený R. B. uznaný za vinného v bode 1/ zo zločinu lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 188 ods. 1 Tr. zák. ako aj z prečinu neoprávneného vyrobena a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty spolupáchateľstvom podľa § 20, § 219 ods. 1 Tr. zák. a v bode 2/ z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 1. júna 2009 v čase o 20.30 hod. v T. na S. ulici v odľahlom mieste za predajňou mobilného operátora X v parčíku „p.“ obvinený M. T. sotil poškodeného J. B. do skla predajne mobilného operátora, následkom čoho došlo u poškodeného B. k zraneniu - odlomeniu jeho predného horného zuba. Vzápätí obvinený R. B. sotil J. B. na trávnu, kde ho potom obvinení R. B., M. M. a M. M. kopali do celého tela, obvinený R. B. poškodeného J. B. pridržoval svojim kolenom na zemi a zároveň prehľadal mu oblečenie, pýtal od neho peniaze, pričom mu zo zadného vrečka nohavíc vytiahol peňaženku, z ktorej vybral hotovosť

45 € a z týchto hotovosť 10 € podal obvinenej L. K., ktorá prezrela peňaženku a z ktorej obvinený R. B. tiež vytiahol platobnú kartu Maestro č. X. na meno J. B. a pýtal sa J. B. na PIN – kód, ktorý mu poškodený B. zo strachu povedal. Potom obvinený R. B. odovzdal kartu obvinenému M. M., ktorý prešiel k bankomatu U. nachádzajúcim sa na P. ulici v T. a tu s predmetnou kartou vykonal tri neoprávnené výbery, postupne v čase o 20.42 hod. sumu 50 €, v čase o 20.43 hod. sumu 380 € a v čase o 20.44 hod. sumu 10 €. Okrem toho obvinený R. B. zobral J. B. mobilný telefón zn. NOKIA N 95 8GB IMEI:X. so SIM kartou s tel. č. X. v hodnote 450 € a podal ho obvinenému M. M., z ktorého tento vybral baterku a schoval mobilný telefón do kríkov. Poškodenému J. B. spôsobil celkovú škodu vo výške 935 €, pričom obvinený R. B. bol už za trestný čin lúpeže dvakrát právoplatne odsúdený na nepodmienečný trest, ktorý vykonal, a to rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo 14. októbra 1988, sp. zn. 4T 465/88, a rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 27. marca 1998, sp. zn. 3T 50/98,

2/ obvinený R. B. dňa 16. januára 2009 v čase o 20.00 hod. na ul. D. v T. na autobusovej zastávke pri pohostinstve „S.“ fyzicky napadol P. D. tým spôsobom, že pivovou fľašou ho udrel do ľavého ucha, následne ho začal udierať do hlavy, čím poškodenému P. D. spôsobil tržnú 3-4 cm ranu na ľavomuchu (aurikule), tri tržné rany na hlave, hrču na líci a podliatinu pod okom, pričom zranenia si vyžiadali lekárske ošetrenie bez práceneschopnosti.

Za to bol obvinenému R. B. podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 188 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 47 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uložený obvinenému Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín z 13. augusta 2009, sp. zn. 2T 101/2009, za prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., a to trest odňatia slobody vo výmere jeden rok nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 10. júna 2010, sp. zn. 3To 51/2010, bolo odvolanie obvineného R. B. podľa § 319 Tr. por. zamietnuté.

Z obsahu podaného dovolania je zrejmé, že obvinený R. B. namieta skutočnosť, že v odvolacom konaní rozhodoval ako člen senátu sudca JUDr. Rastislav Vranka, ktorý v novembri 2009 zamietol jeho žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu, čím prejudikoval rozhodnutie vo veci samej, o čom svedčí aj rozhodnutie Ústavného súdu III. ÚS 374/2010. Tým bol podľa názoru obvineného naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por.

Za naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. považuje nedôsledný postup vyšetrovateľa, ktorý nezisťoval hladinu alkoholu v krvi spoluobvinených pred ich výsluchom. Ďalej vyšetrovateľ polámaním znehodnotil platobnú kartu, pričom nevykonal daktyloskopickú expertízu, ani neprehral zábery kamery z miesta incidentu.

V súvislosti s aplikáciou zásady trikrát a dosť obvinený B. vyslovil nesúhlas s uloženým trestom, ktorý považuje za uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby a taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa, čo hodnotí ako dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. Konkrétne poukázal na svoje odsúdenie v roku 1988 pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere troch rokov nepodmienečne. Domnieva sa, že po vykonaní trestu sa mu tento mal zahľadiť, keďže uvedený trestný čin spáchal ako mladistvý. Z jemu neznámych dôvodov sa tak nestalo.

Obvinený B. ďalej poukázal na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., keďže len trom spolupáchateľom bolo vznesené obvinenie pre trestný čin lúpeže a ostatným pre trestný čin výtržníctva. Nebol mu preukázaný priamy úmysel vo vzťahu k lúpeži, a to ani výpoveďou poškodeného. Preto žiada dovolací súd prekvalifikovanie skutku na trestný čin výtržníctva, prípadne trestný čin opilstva.

V závere dovolania obvinený uviedol, že súd nevyslúchol ním navrhovaných svedkov, čo považuje za porušenie svojich práv uvedených v článku 6 ods. 3 písm. d/ Dohovoru.

Z týchto dôvodov žiada dovolací súd o zrušenie napadnutých rozhodnutí a vrátenie veci do prípravného konania, prípadne uloženie primeraného trestu.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín nepovažuje podané dovolanie za dôvodné. V priebehu trestného konania neboli porušené zásady tohto konania. V ďalšej časti svojho vyjadrenia k dovolaniu obvineného B. okresný prokurátor poukázal na jednotlivé vykonané dôkazy, ktoré obvineného usvedčili z predmetnej trestnej činnosti. Preto navrhol dovolanie obvineného zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011), za splnenia ustanovenia § 373 Tr. por., na mieste a zákonnej lehote, v ktorej možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011).

Súčasne ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. e/, písm. g/, písm. h/, písm. i/ Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011 tak, ako sa mýlne domnieval obvinený B..

Ak by mal byť naplnený dovolací dôvod podľa písm. e/, ods. 1 § 371 Tr. por. (v znení účinnom do 31. augusta 2011), musel by vo veci rozhodnúť sudca, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania. Takáto skutočnosť ale v posudzovanom prípade nenastala. Rozhodnutie o väzbe, na ktoré poukazuje obvinený B. v súvislosti s rozhodovaním sudcu JUDr. Vranku ako člena senátu konajúceho aj o jeho odvolaní, nemá povahu rozhodovania vo veci samej a nie je zákonným dôvodom jeho vylúčenia z predmetného odvolacieho konania. Poukázanie na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 374/2010, tak ako ho vo svojom dovolaní interpretuje obvinený, je zavádzajúce, nepotvrdzujúce jeho domnienku o nestrannosti dovolaním napadnutého rozhodnutia.

Obvineným B. namietaný dovolací dôvod podľa písm. g/ ods. 1 § 371 Tr. por. (v znení účinnom do 31. augusta 2011), že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli

súdom vykonané zákonným spôsobom, zakladá obvinený na tom, že vyšetrovateľ nevykonal dôkazy, ktoré podľa názoru dovolateľa vykonať mal.

Svojim obsahom tieto výhrady obvineného zapadajú do tých, ktorými odôvodňuje dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (v znení účinnom do 31. augusta 2011), konkrétne že mu nebol preukázaný priamy úmysel vo vzťahu k trestnému čin u lúpeže.

V tejto súvislosti dovolací súd považuje za potrebné uviesť, že z tohto dôvodu je možno dovolanie podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku, však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Uvedený dovolací dôvod pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu ku skutku zistenému súdmi nižších stupňov. Tento dôvod sa týka nesprávnej aplikácie zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu na zistený skutkový stav. Poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením dôkazov nie je možné vyvodzovať dovolací dôvod podľa písm. „i“ predmetného ustanovenia.

Pokiaľ obvinený B. odôvodňuje tento dovolací dôvod aj poukazom na nepreukázanie subjektívnej stránky trestného činu lúpeže, dovolací súd konštatuje nasledovné: Subjektívna stránka trestného činu nepredstavuje nič iné ako vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu. Tento vzťah nemožno skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t.j. tak, ako sa navonok prejavil v jeho konaní, ktoré je v konečnom dôsledku obsahom skutkovej vety rozhodnutia. Takže ani poukaz na to, že nebola v predmetnom konaní preukázaná vykonaným dokazovaním subjektívna stránka trestného činu, nemožno naplňať uvedený dovolací dôvod.

Rovnako nie je dôvodný poukaz obvineného B. na dovolací dôvod podľa písm. h/, § 371 Tr. por. (v znení účinnom do 31. augusta 2011), spočívajúci v tom, že bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednáváný trestný čin nepripúšťa.

Obvinenému B. bol uložený trest odňatia slobody v súlade s ustanovením § 47 ods. 2 Tr. zák. a prechodného ustanovenia § 437 ods. 5 Tr. zák.

Keďže v posudzovanej veci neboli splnené obvineným uvádzané podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011, Najvyšší súd Slovenskej republiky bez preskúmania veci podané dovolanie na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 13. júna 2012

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová